

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BURRIANA

v16.07.2014

ESBORRANY EN EXTRACTE DE L'ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA REALITZADA PEL PLE DE L'AJUNTAMENT EL DIA 16 DE JULIOL DE 2014

A la ciutat de Borriana, el 16 de juliol de 2014, es reuneixen a la sala de sessions de la casa consistorial de l'Ajuntament de Borriana, assistits per la secretària general, Sra. Iluminada Blay Fornas, els senyors i senyores següents:

ALCALDE

SR. JOSÉ RAMÓN CALPE SAERA

TINENTS D'ALCALDE

- 1r.- SR. JUAN GRANELL FERRÉ
- 2n.- SR. ENRIQUE SAFONT MELCHOR
- 3a.- SRA. ANA MONTAGUT BORILLO
- 4a.- SRA. M. CONSUELO SUAY MONER
- 5a.- SRA. MARIA MERCEDES GIMÉNEZ MONDRAGÓN
- 6é.- SR. FCO. JAVIER PERELLÓ OLIVER
- 7é.- SR. JUAN FUSTER TORRES

REGIDORS

- SRA. MARIA ESTER PALLARDÓ PARDO
- SR. CARLOS SOLÁ PERIS
- SRA. BELÉN SIERRA MONSONÍS
- SRA. MARIA MERCEDES SANCHORDI GARCÍA
- SRA. MARIA CRISTINA RIUS CERVERA
- SR. VICENTE APARISI JUAN
- SRA. ROSA DE LOS ÁNGELES MARCO CHORDÁ
- SRA. MARÍA JOSÉ ALMELA ROSELL
- SR. MANUEL ROYO PÉREZ
- SRA. MARIA DOLORES AGUILERA SANCHIS
- SR. DANIEL VIDAL FUSTER
- SR. JOAQUÍN JOSÉ SORLÍ GARRIDO

ABSENTS

- SR. JAVIER GUAL ROSELL

El Sr. president declara oberta la sessió en primera convocatòria, quan són les 13 hores i 15 minuts, pren la paraula i pronuncia discurs del següent tenor literal:

Sr. alcalde: “Benvinguts a esta sala de plens de l'Ajuntament de Borriana; especialment benvinguts Sr. Joan Jesús Pla i tota la seua família, tots els teus amics, a este acte en què anem a entregar-li la distinció de fill adoptiu de la ciutat de Borriana, que en la passada sessió plenària de 5 de maig va aprovar l'Ajuntament.

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BURRIANA

v16.07.2014

I precisament per a donar compte d'eixe nomenament, de l'acte que es produirà, té la paraula la Sra. secretària de l'Ajuntament; que amb açò donarà compte de l'únic punt de l'ordre del dia.

A continuació es passa a llegir i resoldre els assumptes compresos en l'ordre del dia.

1.- ENTREGA, SI ESCAU, DE L'HONOR DE FILL ADOPTIU DE BORRIANA A SR. JOAN JESÚS PLA I VILLAR (Secció IV. Cultura)

La Secretaria dóna compte de l'acord adoptat per unanimitat de la corporació local, en sessió plenària ordinària del dia 5 de maig de 2014, pel qual es va acordar concedir a Sr. Joan Jesús Villar i Pla l'honor de fill adoptiu de la ciutat de Borriana, del següent tenor literal:

“VIST que s'ha iniciat, mitjançant proposta subscripta per la majoria absoluta del nombre de membres de la corporació, el procediment per a l'atorgament de l'honor de fill adoptiu de la ciutat de Borriana a SR. JOAN JESÚS PLA I VILLAR.

VIST que l'Alcaldia Presidència va resoldre nomenar instructor de l'expedient el Sr. regidor delegat de Cultura, Sr. Enrique Safont Melchor, i vist que este regidor ha formulat proposta d'atorgament, atés que queden acreditats fefaentment els mèrits que motiven la concessió de l'honor.

I de conformitat amb el dictamen de la Comissió Municipal de Participació Ciutadana i Benestar Social.

El Ple de l'Ajuntament, fent ús de les atribucions que li confereix l'article 21 del Reglament d'honors i distincions, publicat en el *Butlletí Oficial de la Província* núm. 134, de 7 de novembre de 1998, ACORDA:

Primer.- Atorgar l'honor de fill adoptiu de la ciutat de Borriana a SR. JOAN JESÚS PLA I VILLAR.

Segon.- Notificar este acord al Sr. Pla, a l'instructor de l'expedient i a l'Alcaldia Presidència, als efectes oportuns.

Tercer.- Comunicar este acord a la Secció IV, als efectes oportuns.

Quart.- Contra el present acord, que posa fi a la via administrativa, és procedent interposar recurs contenciós administratiu davant del Jutjat Contenciós Administratiu de la ciutat de Castelló de la Plana, en el termini de dos mesos comptadors des del dia següent a la notificació del present acord.

Alternativament i de forma potestativa, es pot interposar recurs de reposició davant del Ple de l'Ajuntament, en el termini d'un mes comptador des de l'endemà a l'esmentada notificació.”

A continuació intervé el Sr. Enrique Safont Melchor, en qualitat d'Instructor de l'expedient, que pronuncia discurs del següent tenor literal:

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BURRIANA

v16.07.2014

Sr. Safont: 'El baladre creixia a garberes a tot el llarg del barranc que passava per davant de ma casa. M'agradava veure'l sempre tan verd i ell agraïa els glops de sol que queien com un cant de cadenera, i treia pels caps de les seues branques unes flors roses que mai no he tastat perquè diuen que són força verinoses.

El baladre creixia en companyia d'un riu de pedres, i per això, quan jo era menuda, pensava que el barranc deuria fer olor de pedra ramblenya. El barranc lliscava com una serp ampla i es perdia tot buscant la mar entre una renglera de lledoners que, a la tardor, dibuixaven lledons negres entre el seu verd.'

Així comença la que potser és l'obra més coneguda de Joan Pla, *Mor una vida, es trenca un amor*, una novel·la que ha estat una fita en la literatura valenciana actual. I és que el nostre homenatjat ha tingut un paper ben rellevant en les lletres valencianes recents. Nascut a Artana el 1942, va passar la infantesa als peus de la serra d'Espadà, una mica despreocupat pels estudis escolars, quan estos no eren més que una mera interrupció dels jocs del carrer. Així i tot, va cursar batxillerat i posteriorment estudis de Ciències Econòmiques a Barcelona durant tres anys. Al final es va decantar per completar estudis de Magisteri a Castelló, ja que se sentia més atret per l'ensenyament que no pas pel món empresarial.

El 1971, arran del seu matrimoni amb Mercedes Ramos, Joan Pla se'n ve a viure a Burriana i s'integra en l'Agrupació Borrianenca de Cultura, on coneix futurs escriptors i gaudeix d'un ambient favorable que l'impulsa a desvelar la seua vocació literària. Treballa com a professor i, establert a Godolleta (València) durant uns anys, comença les seues provatures literàries fins que el 1980 rep un premi per una narració curta, premi Malva-rosa, *No fiquen llores sobre el meu nom*. L'any següent queda finalista dels premis Ciutat de València amb *Mor una vida, es trenca un amor* i, arran d'ací, el 1984, amb el naixement de Gregal Llibres, emprén una fructífera carrera literària que ha culminat amb uns quants premis i una cinquantena de novel·les, repartides en diverses editorials valencianes i catalanes i adreçades majoritàriament a un públic juvenil.

Entre els premis que ha rebut, podem esmentar, cronològicament, el Premi Vila de l'Eliana, amb *La venjança dels criptosaures* (1993); el Ciutat de Vila-real de narrativa, amb *Marta i el geni del molí* (1993); el Ciutat d'Alzira-Bancaixa de narrativa juvenil, amb *Només la mar ens parlarà d'amor* (1998); el Ciutat d'Alzira-Vicent Silvestre de narrativa infantil, amb *L'autobús d'aniràs i no tornaràs* (2000); el Ciutat de Torrent de novel·la, amb *Cartes d'amor i de mort* (2001); el de l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana, amb *El tresor de Barba-rossa* (2002); el Ciutat de Burriana de novel·la juvenil, amb *El cant de l'últim rossinyol* (2005), o l'Enric Valor de narrativa juvenil, amb *La maledicció del Graal càtar* (2009).

A més de les obres mencionades, cal destacar: *L'anell del papa Luna*, *Els enemics de Bola de Drac*, *L'estranya mort de Berta*, *L'illa del faraó*, *El temps no passa per Montmartre*, *Camí sense retorn*, *Pou sense fons 'on the rocks'*, *El secret del collar de diamants*, finalista el 2009 del Ciutat de Torrent, *El crim del mas maleït*, *La violinista de París*, finalista també el 2009 del Bancaixa d'Alzira, a més del conegudíssim i ja esmentat *Mor una vida, es trenca un amor*, que ha marcat una època en la literatura valenciana, amb més de cent mil exemplars venuts. Juntament amb la seua producció narrativa orientada al públic infantil i juvenil, és també autor de tres novel·les de gènere negre per a adults: *Un cadàver amanit amb xampany*, *Tots els noms d'Eva* i *Don Fabrizio i un cadàver al Prince Building*. Igualment, ha participat en publicacions col·lectives, com ara *Un pont sobre el meridià*, produït per l'entitat intercomarcal El Pont Cooperativa de Lletres.

Pel que fa a la llengua de les seues obres, si bé ha escrit també en castellà i fins i tot en gallec, el valencià, com no podia ser d'altra manera, és la llengua vehicular de la majoria dels seus llibres, atés, d'una banda, el

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BURRIANA

v16.07.2014

compromís de Joan Pla amb la seua terra i la seua cultura i, d'altra banda, la seua voluntat manifesta d'afavorir el procés de normalització de la nostra llengua. A través dels seus llibres, molts xiquets i joves han descobert el plaer de la lectura en valencià, han somiat en valencià, han viatjat pel nostre territori i pel món sencer en valencià, s'han emocionat en valencià i s'han posat en la pell de mil personatges, molt distints i variats però sempre amb la característica comuna de parlar la nostra llengua. Sens dubte ha demostrat amb fets que en valencià també es poden crear grans històries i això ha contribuït de manera innegable que la nostra llengua recuperara àmbits d'ús dels quals malauradament s'havia vist desplaçada en el passat.

D'altra banda, a més de la seua intensa dedicació a la literatura, Joan Pla també ha estat mestre, col·laborador en mitjans de comunicació, director durant alguns anys de la revista *Buris-ana*, director de l'antic col·legi Cervantes –avui dia Penyagolosa- i professor de valencià per a mestres i llicenciats a l'Institut de Ciències de l'Educació de la Universitat de València. El contacte amb els estudiants li ha permés conèixer l'ànima i els gustos dels seus fidels lectors i això de segur que ha contribuït a l'àmplia acceptació de les seues obres. A més a més, a través de la tasca docent, a la qual ha consagrat la seua vida i sota la qual han passat centenars de borrianencs, ha aconseguit deixar una empremta inesborrable en tots els alumnes i els ha sabut transmetre la seua valuosa estima per la nostra llengua i la nostra història.

Ara, ja jubilat des de l'any 2002, Joan Pla visita escoles i instituts per tal de promoure la lectura i trobar-se amb els lectors, a més de gaudir del plaer que és poder dedicar-se de ple a les seues passions: la lectura i l'escriptura.

Per tot el que s'ha exposat, vist que queden acreditats fefaentment els mèrits que motiven la concessió d'esta condecoració, i atés l'acord unànim del Ple de l'Ajuntament de Borriana, amb el dictamen previ de la Comissió Municipal de Participació Ciutadana i Benestar Social, per mitjà d'este acte el Sr. alcalde procedeix a concedir l'honor de fill adoptiu de la ciutat de Borriana al Sr. Joan Jesús Pla i Villar.”

En este moment es fa entrega del títol de fill adoptiu de la ciutat de Borriana a Sr. Joan Jesús Pla i Villar, que pronuncia el discurs següent:

Sr. Joan Jesús Pla i Villar: “Bon dia a tots, i gràcies per la vostra assistència. Magnífic alcalde de la ciutat de Borriana, regidors dels tres grups (PP, Socialistes i CIBUR), autoritats diverses... Perquè n'hi ha des d'acadèmiques, civils, militars, amics i família... Els que han pogut venir, perquè n'hi ha molts que no han pogut venir, per desgràcia, per fets imponderables que la vida comporta. Ho dic en general, perquè la llista és tan llarga de totes les autoritats que hi ha ací, que seria massa llarg anomenar a tots. Per tant, ho dic en general. Però sí que vull felicitar especialment, ja que com a fill adoptiu de Borriana, però nascut a Artana, la presència de l'alcalde d'Artana, Sr. Enrique Vilar. No sé si ha vingut també el de Betxí, Sr. Alfredo, o no ha vingut al final... No ha vingut... Bé, doncs és una llàstima, perquè també part de la lectura i la meua vida també ha passat a Betxí.

Bé, doncs havent saludat a tots, avui 16 de juliol de 2014, 781 aniversari de l'entrada del rei Jaume I a la nostra ciutat, i dia del Carme, patrona dels mariners... És un dia molt assenyalat...

Bé, després del que ha el dit el Sr. Enrique, no sé si afegiré molt més; perquè ha dit tantes coses. Però com que ho tinc escrit, ho llegiré.

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BURRIANA

v16.07.2014

No puc ocultar que avui siga per a mi un dia de satisfacció personal davant de l'honorífic títol de fill adoptiu que per unanimitat de l'Ajuntament de Burriana, a proposta del Grup Socialista, va aprovar el dia 5 de maig. És una unanimitat que em complau, i fa que la meua acceptació i gratitud siguen plenament satisfactòries.

No he buscat mai cap reconeixement explícit, sinó que m'he limitat a fer un treball que m'ha agradat, tornant a la societat una part del que ella m'ha donat. També em satisfà unir-me a la resta de fills adoptius que amb anterioritat... Ja m'he assabentat que, a part del Sr. José Iturbi (en 1948, justament el dia 2 de juliol, el mateix dia que jo en 1971 em vaig casar). També ho han sigut Sr. Cornelio, Sr. Elías i Sr. Antonio Pastor. És una llàstima que no hi siguen... Bé del Sr. Iturbi ja ho sabem, però dels altres... Bé, Sr. Antonio Pastor va morir recentment.

Nascut a la vila d'Artana en 1942, porte 43 anys de veí d'esta ciutat que em va acollir amb els braços oberts, i en la qual em vaig integrar ràpidament a través de l'Agrupació Borriana de Cultura. Sóc fill de la Vall d'Artana i de la plana de de Burriana. De xicotet em vaig criar lliurement pels carrers d'Artana, que envoltada de les meravelloses muntanyes de la Serra d'Espadà, serra d'alzines, de pins, de llentiscles i de cepells; de fonts d'aigua clara, quan els anys són més plujosos, i d'aromàtiques herbes. I jugant entre els desapareguts carrers empedrats, boscos d'alzines i un castell derruït, em vaig criar innocentment, ignorant del món real que m'envoltava, tal com conte en el web d'Artanapèdia *Memòries d'un xiquet innocent*. El mar per a mi, encimbellat sobre les restes ruïnoses del castell, no era més que una franja blavosa a la llunyania, en els dies clars, més enllà de les cendroses oliveres... Jo somiava amb ell moltes nits. No sabia en aquells anys d'infància que amb l'esdevenir dels dies, no sols el retrobaria físicament i duradorament a Burriana, on em vaig traslladar quan em vaig casar amb una filla de la ciutat; sinó que entraria a formar part (i una part molt important) en la meua novel·lística com en *La vida del faraó*, *La violinista de París*, *Només la mar ens parlarà d'amor* i en *El secret del collar de diamants* especialment. Esta novel·la uneix la ciutat de Burriana i la vila d'Artana, a través dels seus protagonistes i paisatges. El mar em va enamorar de tal manera que, quan n'estic lluny, crec que estic perdut a la fi del món.

He dit que va ser a l'ABC on em vaig integrar plenament, entitat en la qual mai es valorarà massa el paper cultural tan important que ha dut a terme a la nostra ciutat, i que aquella generació ha donat escriptors com Josep Palomero, José Félix Escudero, Vicent Franch, Joan Garí, Teresa Esteve o Vicent Abad. Una nova generació d'escriptors s'ha incorporat novament a esta labor.

I he d'afegir que gràcies a això el meu nou afany literari es va veure plenament adobat i es va desvelar més ràpidament. Gràcies a aquella relació, vaig presentar unes narracions al Premi Ciutat de València, que va ser premiada, i això em va estimular a continuar la meua tasca en temps molt difícils, quan la nostra llengua encara no formava part del currículum escolar.

Va ser quan ja era professor a Betxí quan va nàixer, en una combinació de vivències i paisatges entre Artana i l'esmentada ciutat, *Mor una vida, es trenca un amor*, que començaria definitivament la meua carrera literària, tal com ha mencionat Quique Safont, impulsada per la posterior entrada curricular en educació escolar (ara ja sí definitivament) de la nostra llengua i literatura.

Mor una vida, es trenca un amor no sols és la més emblemàtica, sinó que ha sigut, amb el pas del temps, el símbol dels tres pobles que més m'han marcat. Els tres estan paisatgísticament units, per la rambla que naix a

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BURRIANA

v16.07.2014

les muntanyes de la Serra d'Espadà, la rambla d'Artana, el riu Sec o riu Anna, que recorre el terme d'Artana, travessa el meravellós paisatge de les Penyes Altes o Aragoneses (al terme de Betxí) i desemboca a l'esplendorós paisatge del Clot de la Mare de Déu a Borriana, que arriba a l'ampli mar.

Una majoria dels presents ha conegut eixa trajectòria literària molt diversa, amb temes i per a tots els públics (tal com ha llegit el regidor en la justificació del títol que m'han atorgat), per tant no els cansaré.

Com no podia ser de cap altra manera, vull tenir present en un acte com este els meus pares, els quals m'han transmés la llengua i l'amor pel nostre país. D'ells i dels veïns vaig aprendre un vocabulari amplíssim que feia referència al coneixement precisament del nostre medi, el nom de la flora i de la fauna, dels accidents geogràfics... I que per a mi ha deixat també una gran herència lèxica, perquè si perdem el nom de les coses que ens envolten, correm el perill de perdre també les arrels de la terra i dels nostres orígens. Això tampoc vol dir que ens quedem aïllats dins d'un món globalitzat, i cada vegada més plural. Hem sigut sempre (i som) un poble acollidor de gent, i integrador. I en tenir precisament el mar davant de nosaltres, hem sigut capaços de solcar i navegar amplis horitzons per a comerciar i assimilar nous coneixements.

Sí que vull ara recalcar alguna qüestió... La gent de la cultura a Borriana, una vegada que es va establir la democràcia, hem tingut la sort de comptar amb consistoris que ens han deixat treballar sense ingerències externes. I s'han allunyat (excepte algun cas esporàdic) de disputes espúries, estèrils sobre la llengua i la cultura; que a més de promoure l'enfrontament ciutadà (sempre rebutjable) perjudica la recuperació que pretenem. Això és d'agrair, i esperem que es continue mantenint esta línia.

Els escriptors i la gent de la cultura necessitem pau. Som gent de criteris acadèmics (i per tant científics). I només volem tenir llibertat per a crear lliurement. Amb este fi, necessitem salvaguardar la bona infraestructura editorial que ja tenim. Però són imprescindibles, a més d'una bona educació, els mitjans de comunicació en la nostra llengua (tant en televisió, ràdio, com en premsa escrita o digital). I perquè la recuperació de la nostra llengua siga completa, a part de la recuperació escolar i administrativa, també és necessària la social, la religiosa, la judicial, i la notarial. O siga, la normativa plenament democràtica.

Magnífic alcalde, regidors, autoritats, amics, familiars, entitats, reitere el meu més sincer agraïment a l'Ajuntament de Borriana en Ple, al poble que representeu, la vostra decisió i la presència de tots vosaltres. Pense continuar guanyant-me el títol i la confiança que m'heu atorgat. Heu carregat sobre mi una gran responsabilitat. Mentre les meues qualitats físiques i mentals (més les mentals, com podeu veure) m'ho facen possible, continuaré treballant en este món literari i cultural que m'apassiona. Però ho faré... perquè tots em coneixeu, i sabeu que no puc canviar, perquè seria infidel a mi mateix... des de la llibertat personal, la responsabilitat ciutadana, i la crítica constructiva; però també des de la col·laboració amb la corporació municipal i la societat. Sí, sempre m'ho acabeu demanant.

Vos desitge llarga vida, vos agraiſc la vostra presència, i que tingueu un bon dia i un bon estiu. Sigueu feliços i que la calor siga suportable.”

A continuació pren la paraula el Sr. alcalde, que pronuncia discurs del següent tenor literal:

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BURRIANA

v16.07.2014

Sr. alcalde: “Estimat Joan, estimada Merxe, fills de Joan, nora, néts... Parents i amics d’ell, senyores i senyors regidors, Sr. vicepresident de l’Acadèmia Valenciana de la Llengua (que a més per delegació expressa del seu president porta la representació de la institució en este acte), Sr. diputat de Cultura de la Diputació Provincial i alcalde de la Vila-vella, alcalde d’Artana i regidor d’Artana, regidors de Betxí i de Vila-real que han volgut acostar-se a este acte; també a tots els representants de les entitats culturals, institucions científiques i socials, institucions religioses (la parròquia de Maria Auxiliadora està representada ací també). Sigueu tots benvinguts, com he dit a l’inici de l’acte, senyores i senyors.

Abans de fer una xicoteta reflexió sobre el nostre homenatjat i sobre el guardó que avui li hem entregat, voldria també traslladar als assistents, i molt especialment (com és lògic) a Sr. Joan Pla, l’adhesió a este acte que ens han transmés persones o entitats que no han pogut estar amb nosaltres. En concret, en tenia una, però afortunadament sí que està amb nosaltres, Sra. Dolores Pedrós (d’Edicions 96) que em deia: ‘Les persones que formen part d’Edicions 96 ens volem adherir al nomenament de fill adoptiu de Borriana; una abraçada’. També l’Associació d’Escriptors en Llengua Catalana, a través de la seua vicepresidenta, Sra. Gemma Pasqual i Escrivà, ens trasllada este escrit: ‘Magnífic alcalde, en nom de la junta directiva de l’Associació d’Escriptors en Llengua Catalana, el nostre suport i les nostres felicitacions per nomenar el Sr. Joan Pla i Villar fill adoptiu de la ciutat de Borriana’.

Finalment també la Generalitat de Catalunya, en concret la Institució de les Lletres Catalanes, en un escrit de la seua directora, Sra. Laura Borràs i Castanyer, diu: ‘Benvolgut alcalde, amb motiu del nomenament de l’escriptor Sr. Joan Pla com a fill adoptiu de Borriana, i en qualitat de directora de la Institució de les Lletres Catalanes, us felicite per la iniciativa i us demane que feu arribar les meues sinceres felicitacions a l’autor en l’acte de concessió d’esto títol el pròxim 16 de juliol, del qual em consta que se sent molt orgullós. Aprofite per a agrair-vos personalment un reconeixement com el que es fa a Sr. Joan Pla, que reforça i projecta la seua labor com a escriptor en l’àmbit de la literatura infantil i juvenil, i com a divulgador de la passió per les lletres i la cultura entre els joves. Us salude cordialment. Signat: Laura Borràs i Castanyer’.

També fa uns minuts ens ha telefonat el director del Centre Nacional d’Art Reina Sofia, Sr. Manolo Borja (fill predilecte de la ciutat), que estava en algun aeroport de trànsit d’un vol a un altre, en eixe món que tant visita, i ha dit que no havia tingut ni temps d’enviar-nos un escrit des de Madrid, però que naturalment volia felicitar el Sr. Joan Pla i unir-se a este acte.

En esta sessió plenària i extraordinària (també solemne) que està realitzant l’Ajuntament de Borriana, acabem d’entregar a Sr. Joan Jesús Pla i Villar la distinció que l’acredita com a fill adoptiu de la nostra ciutat de Borriana; és una distinció que en una altra sessió plenària (com ja s’ha dit), que es va realitzar el passat 5 de maig, el nostre Ajuntament va acordar atorgar-li, amb la unanimitat de tots els membres que componen la corporació.

Altres vegades anàlogues a l’actual, en les quals també vam entregar distincions a fills predilectes o adoptius, vaig destacar que amb l’atorgament d’estos honors, la corporació municipal no vol altra cosa (i crec que no és poc) que reconèixer els mèrits de borrianencs o de persones lligades a Borriana, perquè ens servisquen d’exemple i ens animen a escometre el nostre treball i la nostra responsabilitat quotidians amb l’ànim i la serietat necessaris per a aconseguir els millors resultats.

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BURRIANA

v16.07.2014

Joan Jesús Pla i Villar (l'escriptor Joan Pla) viu a Borriana ininterrompudament (també s'ha dit ja) des de 1971; 43 anys que comprenen tot el període de la seua maduresa, de la seua activitat professional, social i artística, creada i desenvolupada a la nostra ciutat i al si de la nostra societat. Entre les borrianenques, va triar Merxe (la seua companya) i a Borriana ha creat també la seua família. No cal dir que per a considerar-lo borrianenc no era necessari nomenar-lo avui fill adoptiu. Pla és un borrianenc des de fa molts anys. Però Pla, sense deixar mai d'incrementar el seu amor a la seua Artana natal (avui ho hem vist) i a cada un dels llocs on ha viscut humanament i intel·lectualment, i on ha anat deixant amics, afectes i quefers, va triar Borriana per al seu projecte de vida familiar, professional i de compromís social. I amb eixa elecció, Borriana s'ha enriquit pels molts mèrits del nou fill adoptiu, que han sigut glossats en la *laudatio* que ha fet l'instructor de l'expedient, el regidor de Cultura, el Sr. Safont.

Pla arriba a Borriana en els últims anys del franquisme; quan tota una generació llavors jove (o fins i tot molt jove) té més que clar que les coses havien de canviar en un sistema democràtic, encara que és possible que no tinguérem tots tan clar o no hi haguera unanimitat sobre com hauria de produir-se eixe canvi. S'integra i fa amics i companys entre els que comparteixen semblants punts de vista i coincideixen en tres objectius molt clars (lluïta per la democràcia, impuls de la cultura i compromís valencianista). No ens pot sorprendre, doncs, trobar Sr. Joan Jesús Pla entre aquells que a mitjan anys setanta revolucionen i reviuen l'Agrupació Borrianenca de Cultura, com ell mateix ha destacat. En esta ell assumeix la direcció del butlletí *Buris-ana*, probablement la responsabilitat més visible de l'organització. Pla fa del *Buris-ana* no sols una publicació literària més moderna i totalment en valencià, sinó que la utilitza com un mitjà d'alfabetització i depuració de barbarismes (normalment castellanismes) de la nostra llengua. Continua una labor que ja era clàssica a l'Agrupació, perquè l'havia assumida des dels seus inicis especialment per l'impuls d'Enric Safont.

Personalment recorde els seus consells sobre vocabulari, i ens feia veure les paraules genuïnament valencianes per a les quals en molts casos no era necessari més que recordar les que havíem escoltat tantes vegades als nostres majors. Però també era una guia més que eficaç per a donar nom valencià a conceptes que eren nous per a nosaltres, i que ens venien per exemple del camp d'esports o de les innovacions mecàniques i tecnològiques.

Pla ha sigut també un mestre, amb molts anys de docència a Borriana; la qual cosa ha fet que ensenyara moltes generacions de xiquets i xiquetes entre les quals hi havia les dels meus fills. Si la labor docent ja és per si sola més que important, en el cas del nostre fill adoptiu, a esta afegim la responsabilitat de dirigir durant uns anys el col·legi públic Cervantes, antecessor del nostre actual col·legi Penyagolosa. Ni en la seua labor docent, ni en la direcció va defugir el seu compromís ni la seua responsabilitat. Pel que fa a les seues responsabilitats administratives, les va viure en moments en què s'implementava un nou model educatiu que es pretenia més participatiu, per a complir el mandat de l'article 27.5 de la Constitució, que exigeix la participació efectiva de tots els sectors afectats en la garantia al dret a l'educació.

Naturalment no és ara el moment d'avaluar els resultats d'eixe voluntariós propòsit constitucional; però sí de reconèixer que amb Pla es va fomentar la participació dels pares, alumnes i personal del centre. I els consells escolars que llavors s'implantaven, que no tenien cap experiència de funcionament, van ser participatius i plurals al centre que dirigia.

A més, Pla va saber veure amb claredat no sols per on anaven les coses, sinó també per on havien d'anar. I ens pareix molt meritori... i ho cite anecdòticament, però crec que té un gran sentit... que assumira la responsabilitat

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BURRIANA

v16.07.2014

de preparar-se per a ser ell professor d'anglès. Era conscient que si els xiquets i les xiquetes del seu col·legi volien ser persones del seu temps, el que havien d'aprendre (entre altres coses) necessàriament era eixa nova llengua franca que anava expandint-se pel món globalitzat. Avui pot no entendre's el que dic, perquè pareix molt natural; però fa 30 o 35 anys l'impuls de Pla va ser molt meritori.

Crec que en este reconeixement que avui li atorga Borriana, podem reconèixer molts altres docents de la nostra ciutat; però també estem posant el mestre Pla al costat d'altres mestres que han sigut exemple de dedicació als més joves borrianencs, i als quals al seu moment la nostra ciutat (de totes maneres) també els ho haurà de reconèixer; com els casos del mestre Selma o Roca i Alcaide.

I tenim el Pla artista, el Pla escriptor, que ha col·laborat amb mitjans de comunicació, i ha ajudat a crear opinió o criteri en els lectors. Però cal destacar sobretot (i en eixe camp ha rebut els guardons més importants) la seua faceta de novel·lista, autor prolífic de més de quaranta títols, alguns guanyadors (com s'ha vist) de prestigiosos premis i certàmens literaris.

Pla ha escrit fonamentalment pensant en un públic: l'adolescent o jove; destinatari també de la seua activitat docent. I ha tingut èxit: milers de joves amb les seues novel·les han viscut eixes fantasies d'enamoraments, d'enigmes, llegendes o fets històrics, d'intrigues i misteris, de situacions quotidianes del món actual (el món dels seus lectors) que els ha fet gaudir de les mentides que són sempre les ficcions; però que al final són les veritats dels lectors; les que els permeten desenvolupar la fantasia, adoptar criteris morals i confiar que poden transformar la societat en què viuen. Perquè, com ens diu Vargas Llosa en el pròleg de *La verdad de las mentiras*, no s'escriuen novel·les per a contar la vida, sinó per a transformar-la. Són molts els joves que s'han iniciat en la literatura gràcies a l'obra de Joan Pla; que amb ell han conegut el plaer solitari de devorar pàgines, mentre la seua imaginació els posa en les situacions que viuen els personatges ficticis, i pateixen o són feliços amb ells. D'ací passen (o poden passar) a la lectura sempre més difícil d'alguns clàssics (antics o contemporanis). Encara que ja podríem considerar Pla entre els clàssics contemporanis. I estos joves lectors poden continuar generant demandes de noves obres en estos temps en què els 140 caràcters de Twitter estan quasi condemnant a ser ignorats els textos de major extensió, i a la consideració d'excèntric o pretensions a qui escriga algunes ratlles més.

No sé si els temps aniran per ací... Potser tampoc és una novetat... Joan Pla ha influït en molts adolescents... En els adolescents de la nostra època influïa Rabindranath Tagore, que tenia aquells proverbis o sentències curtes que cabien en un tuit i que també eren obres mestres. Per tant, no sé si Pla potser també pot explorar este camp, i fer de la literatura de Twitter una literatura de contingut i d'excel·lència.

De moment podem dir que el mestre Pla, el mestre que ensenya els xiquets, també ha sabut trobar una extraordinària eina pedagògica en exercir com a mestre de la creació literària. I si avui està feliçment i justament ja retirat de l'ensenyament, li desitgem encara molts anys de fecunda creació literària, i que pugua compatibilitzar-la amb la merescuda jubilació que s'ha guanyat com a funcionari docent.

Avui Borriana s'honra d'afegir al seu catàleg de fills adoptius que ja he enumerat, d'afegir als noms de Sr. José Iturbi, de mossén Elías Milian, mossén Cornelio Monfort, o del senyor Antonio Pastor, el nom de Sr. Joan Jesús Pla i Villar, que, com he volgut destacar, ha tingut la voluntat de ser borrianenc; i ha dedicat tota la seua vida a contribuir a fer una Borriana millor, més culta, més valenciana, més oberta.

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BURRIANA

v16.07.2014

Ho fa avui, 16 de juliol, data en què celebrem l'aniversari de l'entrada a la nostra ciutat del rei Jaume I, cosa que va suposar la incorporació de Borriana al món europeu, i l'inici de la construcció del que seria el nou regne cristià de València, posant Borriana en l'origen de la construcció política del valencianisme. És una data molt adequada (pel seu simbolisme) per a celebrar esta sessió plenària, i així ens ho va proposar el mateix homenatjat. És una sessió plenària en què hem entregat la distinció de fill adoptiu a Sr. Joan Jesús Pla i Villar.

Moltes felicitats, Joan Jesús, per l'honor que Borriana li ha entregat i reconegut en fer-lo fill adoptiu; però sobretot moltes gràcies per tants anys de dedicació entusiasta i generosa a la nostra ciutat, i de manera molt especial als seus xiquets i als seus joves.”

I sense més assumptes per tractar, la Presidència alça la sessió a les 13 hores i 50 minuts, de la qual cosa, com a secretària, done fe, i perquè conste estenc la present acta que firme juntament amb el Sr. alcalde.

L'ALCALDE

LA SECRETÀRIA

José Ramón Calpe Saera

Iluminada Blay Fornas